

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse, v právní věci **žalobce: R. V.**, narozeného „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Oldřichem Voženílkem, advokátem se sídlem U Jiskry 114/1, 408 01 Rumburk, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.6.2015, č.j. 1123/DS/2015, JID: 67670/2015/KUUK/Piš,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasnou žalobou ve znění její opravy ze dne 7.9.2015 podanou prostřednictvím právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 23.6.2015, č.j. 1123/DS/2015, JID: 67670/2015/KUUK/Piš, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Varnsdorf, odboru správních agend a dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 2.12.2014, č.j. MUVA 31207/2014ŽákE1, kterým byly podle ust. § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), jako nedůvodné zamítnuty jeho námitky proti záznamu bodů v registru řidičů a provedený záznam 12 bodů potvrzen ke dni 1.8.2014.

Žalobce v žalobě uvedl, že dne 9.10.2014 mu byla doručena výzva správního orgánu I. stupně k odevzdání řidičského průkazu na základě již dříve zaslání oznámení o dosažení 12 bodů v registru řidičů. Proti této výzvě podal obratem písemné námitky s tím, že mu žádné oznámení doručeno nebylo. Dne 22.10.2014 obdržel sdělení správního orgánu, že oznámení mu mělo být doručeno fikcí a řidičského oprávnění pozbyl již dne 26.8.2014. Spolu s tím se do jeho sféry poprvé dostalo i již zmiňované oznámení o dosažení 12 bodů. Žalobce proto podal ve smyslu ust. § 24 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), žádost o určení neplatnosti doručení oznámení s odůvodněním, že se v době jeho zasílání nezdržoval v důsledku pracovní neschopnosti v místě trvalého pobytu.

Správní orgán I. stupně vycházel dle žalobce z nepravdivého údaje, že se měl dne 4.4.2012 dopustit přestupku, za který mu byla uložena bloková pokuta. Žádný protiprávní skutek však daného dne nespáchal, což uplatnil i jako námitku v rámci odvolacího řízení. Žalovaný ale založil svou argumentaci na tom, že záznamy městské policie představují dogmata, o kterých nelze pochybovat, a proto neprovedl k namítané neexistenci přestupku žádné dokazování. Tím žalobce zkrátil na jeho právech, neboť nezjistil skutečný stav věci. Žalobce je proto toho přesvědčen, že počtu 12 bodů nedosáhl, a tedy ani nepozbyl řidičské oprávnění.

S ohledem na uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila zásadu nezměnitelnosti a nezpochybnitelnosti pokutového bloku jako pravomocného správního rozhodnutí *sui generis*. Pakliže obviněný souhlasil s projednáním skutku v blokovém řízení a zjištěný skutkový stav stvrdil svým podpisem, vědomě tím vstoupil do režimu omezeného přezkumu. Žalovaný v rámci odvolacího řízení prověřil všechny záznamy bodů v evidenční kartě žalobce a zjistil, že byly provedeny v souladu s ust. § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Stejně tak počet uložených bodů vycházel z díkce uvedeného předpisu, a proto neshledal důvod k opravě záznamu. Z pokutových bloků je zřejmé, že žalobce věděl, jaké jednání je mu kladeno za vinu, přesto jejich podepsání neodmítl.

K tomu žalovaný dále doplnil, že pokutový blok ze dne 4.4.2012 již není možné přezkoumat ani v rámci přezkumného řízení, neboť dle ust. § 97 odst. 2 správního řádu nelze rozhodnutí v prvním stupni vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí.

Žalovaný uzavřel, že správní orgán I. stupně postupoval v řízení o námitkách v souladu s platnými právními předpisy a vydaná rozhodnutí vycházela z dostatečně zjištěného stavu věci, a proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Při jednání soudu právní zástupce žalobce přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení ve znění její opravy. Zdůraznil, že odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí se zcela míjí s odvolacími námitkami žalobce, které spočívaly v tvrzení, že se žalobce žádného přestupku dne 4.4.2012 nedopustil. Správní orgány naproti tomu slepě vycházely z toho, že strážníci městské policie tvrdili, že žalobce se daného přestupku dopustil, a to přestože žalobce popíral uskutečnění nějakého blokového řízení v daný den. Dle názoru žalobce mělo být provedeno zevrubné dokazování ohledně skutečnosti, zda vůbec proběhlo nějaké řízení ohledně dotyčného přestupku. Dále právní zástupce žalobce namítl, že

v prvostupňovém rozhodnutí měly být námitky žalobce zamítnuty jako nedůvodné, a nikoli jako neodůvodněné, když žalobce své námitky řádně odůvodnil. Dále zdůraznil, že žalovaný se touto skutečností nezabýval, třebaže na ni žalobce ve svém odvolání poukazoval.

Pověřená pracovnice žalovaného při tomtéž jednání odkázala na písemné vyjádření k podané žalobě. Dále uvedla, že žalobce vznesl pouhá obecná a ničím nepodložená tvrzení ke svým žalobním námitkám. Trvala na tom, že žalobou napadené rozhodnutí i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí byla vydána zcela v souladu se zákonem. Zdůraznila, že správní orgány si v rámci správního řízení vyžádaly veškeré podklady k jednotlivým zápisům bodů do registru řidičů včetně skutku ze dne 4.4.2012. Na základě provedeného dokazování pak bylo zcela opodstatněně konstatováno, že odvolání žalobce je nutno zamítnout. Správním orgánům nevznikla žádná pochybnost o zákonnosti obstaraných podkladů. Pověřená pracovnice uvedla, že výhradu, že pokutový blok ze dne 4.4.2012 je falešný, považuje za novou, tedy nepřijatelnou, námitku. Stejně tak se vyjádřila i k námitkám právního zástupce žalobce vztahujícím se k formulaci výroku prvostupňového rozhodnutí, že se jedná o novou a opožděnou námitku.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle ust. § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Primárně se soud zabýval otázkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí spočívající dle žalobce ve skutečnosti, že se žalovaný nezabýval otázkou, proč žalobcovy námitky byly prvostupňovým rozhodnutím zamítnuty jako neodůvodněné, přestože byly zdůvodněné. Žalobce tuto námitku v řízení před soudem prvně uplatnil při jednání soudu s tím, že žalovaný nereagoval na jeho odvolací námitku. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je jednou ze skutečností, kterými se správní soudy musí zabývat z úřední povinnosti. Přestože byla tato námitka ze strany žalobce vznesena až při jednání soudu, tedy po uplynutí lhůty pro podání žaloby, správní soud se jí zabýval a dospěl k závěru, že je zcela nedůvodná. Z obsahu správního spisu totiž vyplývá, že žalobce námitku vztahující se k formulaci výroku prvostupňového rozhodnutí neuplatnil ani ve svém blanketním odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 22.12.2014 ani v doplnění odvolání ze dne 20.4.2015. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce tuto námitku v rámci odvolacího řízení neuplatnil, nebyl žalovaný povinen se k této otázce výslovně v žalobou napadeném rozhodnutí vyjadřovat.

Na tomto místě soud poznamenává, že námitku vztahující se k formulaci výroku prvostupňového rozhodnutí neuplatnil žalobce ve své žalobě, ale až prostřednictvím právního zástupce při jednání soudu, které se konalo dne 29.11.2017. V ustanovení § 71 odst. 2 věty třetí s.ř.s. je mimo jiné uvedeno, že rozšířit žalobu o další žalobní body je možné jen ve lhůtě pro podání žaloby. Dle § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat

do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobou napadené rozhodnutí bylo doručeno právnímu zástupci žalobce dne 2.7.2015 prostřednictvím systému datových schránek. Posledním dnem lhůty pro podání žaloby tedy byl den 2.9.2015. Z uvedeného tedy plyne, že tato námitka byla uplatněna opožděně, a proto se jí soud nemohl zabývat.

Dále se soud zabýval námitkami žalobce uplatněnými v žalobě. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, prostudování obsahu předloženého správního spisu a zejména pak odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 4.4.2012 Městská policie Jílové správnímu orgánu I. stupně oznámila, že se měl žalobce dne 4.4.2012 v 16:44 hodin dopustit přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, a to jednáním spočívajícím v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 28 km/hod. Uloženou pokutu ve výši 2.000,- Kč na místě nezaplatil.

Uvedené oznámení vycházelo z pokutového bloku ze dne 4.4.2012, série „X“, č. „X“, který si správní orgán I. stupně vyžádal na základě námitek žalobce proti oznámení o dosažení 12 bodů, a dle něhož byla osobě označené jménem a datem narození (resp. rodným číslem) žalobce, a dále číslem občanského průkazu „X“ a číslem řidičského průkazu „X“, uložena pokuta za přestupek ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu za jednání, jehož se dopustila na silnici č. I/13, v lokalitě označené jako „*Prch. pl. -> DC*“ (dle shora uvedeného oznámení by se zřejmě mělo jednat o místo vymezené jako „*Prchal plast směr Děčín*“), překročením nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 28 km/hod., kdy jí byla naměřena rychlost 81 km/hod., resp. po zohlednění odchylky měření ± 3 km/hod. rychlost 78 km/hod. Za uvedené jednání byla osobě označené jako žalobce uložena pokuta 2.000,- Kč na místě nezaplacená.

Rozhodnutím ze dne 2.12.2014, č.j. MUVA 31207/2014ŽákEl, byly námitky žalobce jako nedůvodné zamítnuty a provedený záznam 12 bodů ke dni 1.8.2014 potvrzen. V odůvodnění správní orgán I. stupně k citovanému pokutovému bloku ze dne 4.4.2012, série „X“, č. „X“, uvedl, že vycházel z pořízené fotokopie, přičemž za jednání, jehož se měl žalobce dopustit, byly jmenovanému v souladu s přílohou zákona o silničním provozu zaznamenány v registru řidičů 3 body. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí se žalobce odvolal.

O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, jak bylo uvedeno shora. V odůvodnění k námitce, že se žalobce dne 4.4.2012 žádného přestupku nedopustil, konstatoval, že prověřil všechny záznamy bodů učiněné na základě oznámení o uložení pokuty a neshledal v nich žádné pochybení.

Před vlastním vypořádáním jednotlivých žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu v ust. § 123a – § 123f zákona o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou dle aktuální judikatury (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2015, č.j. 6 As 114/2014-55, dostupné na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu

čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu 12 bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body ani za jednání, které není v příloze uvedeno. Tyto závěry vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21.3.2012, č.j. 5 As 118/2011-103 (dostupném na www.nssoud.cz), a soud se s nimi ztotožňuje.

Mezi bodovým řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají, je nicméně zásadní rozdíl. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení toliko posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. především zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění.

Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008-44 (dostupném na www.nssoud.cz), v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat výhrady pouze v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Skutečnosti o počtu uložených bodů lze zjistit především z vlastních rozhodnutí o přestupcích, popřípadě z jiných rozhodnutí.

Po vymezení teoretické koncepce řízení o námitkách přistoupil soud k posouzení jednotlivých žalobních bodů.

V úvodu žaloby žalobce popisoval průběh řízení před správním orgánem I. stupně, kdy konkrétně poukázal na to, že mu oznámení o dosažení 12 bodů bylo fakticky doručeno až spolu se sdělením ze dne 22.10.2014, nikoliv fikcí doručení dříve, jak presumoval správní orgán. S ohledem na to rovněž podal žádost o určení neplatnosti jeho doručení.

Soudu není zcela zřejmé, zda cílem tohoto žalobcova shrnutí bylo uplatnění žalobního bodu v rámci správního přezkumu, či nikoliv, přesto se však z procesní opatrnosti stručně vyjadřuje v tom smyslu, že žalobcem uplatněné námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů byly správním orgánem I. stupně řádně projednány, nikoliv odmítnuty jako opožděné, proto k žádnému zásahu do jeho procesních práv nemohlo ani případnou neplatností původního doručení oznámení dojít. Tato námitka je tudíž nedůvodná.

Dále se soud věnoval pro řízení nejpodstatnější námitce, v níž žalobce zpochybňoval, že by se dne 4.4.2012 dopustil přestupku, za který by mu byla uložena pokuta a v důsledku toho i proveden záznam 3 bodů. Na tomto místě soud podotýká, že žalobce již v samotné žalobě zpochybňoval skutečnost, že dne 4.4.2012 nebyl účasten žádného blokového řízení. V tomto směru je tedy tuto námitku nutno považovat za včasně uplatněnou. Námitka pověřené

pracovnice žalovaného při jednání soudu, že poukaz žalobce na skutečnost, že pokutový blok ze dne 4.4.2012 je falešný (v tom smyslu, že pokud se žalobce neúčastnil blokového řízení, nemohl mu být řádně blok vystaven), je opožděnou námitkou, nemá dle soudu oporu v soudním spise. Proto soud přistoupil k věcnému projednání této námitky.

Dle ust. § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu se řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek, který spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů.

Dle odst. 2 písm. a) citovaného ustanovení provede záznam v registru řidičů příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.

Dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/hod. a více nebo mimo obec o 30 km/hod. a více.

Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se za jednání spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 20 km/hod. a více v obci nebo o 30 km/hod. a více mimo obec zaznamenají 3 body.

K dané problematice soud konstatuje, že pokud žalobce v námitkovém řízení proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů uváděl, že žádný přestupek dne 4.4.2012 nespáchal, jedná se o jednu z nemnoha relevantních námitek, které lze v tomto druhu správního řízení uplatnit. Takovéto tvrzení však musí být prokázáno. V právě projednávané věci se ale žalobce jak v odvolacím řízení před žalovaným, tak následně i ve správní žalobě omezil toliko na obecné tvrzení, že se protiprávního jednání nedopustil, aniž by tuto tezi jakkoliv rozvinul. Obecně lze samozřejmě namítnout, že není možné prokazovat negativní skutečnost, pro možnost učinit závěr o tom, že žalobci byly body skutečně zaznamenány v důsledku neexistujícího skutku, by však bylo nutné, aby jmenovaný zejména doložil, že přestupek nemohl vůbec spáchat, neboť se v rozhodné době nacházel jinde, nebyl řidičem motorového vozidla, s nímž došlo ke spáchání protiprávního jednání aj.

Pokud ale byla existence jeho přestupku ověřena správním orgánem I. stupně v námitkovém řízení na základě pokutového bloku ze dne 4.4.2012, série „X“, č. „X“, obsahujícího vedle jména a data narození, resp. rodného čísla žalobce i jeho podpis, a další identifikační údaje, včetně čísla občanského průkazu a čísla řidičského průkazu, přičemž žalobce nikterak nepochybnil, že by se mělo jednat o údaje nepravdivé či že by pokutový blok nepodepsal, byl správný postup prvostupňového orgánu, i následně žalovaného, jestliže námitky žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů shledali nedůvodnými. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, totiž platí presumpce správnosti a není na správních orgánech, aby se zabývaly jeho zákonností a správností, a za tímto účelem prováděly rozsáhlé dokazování – postačí, pokud si vyžádají správní rozhodnutí, na základě kterých byl záznam bodů proveden, a tato posoudí z hlediska jejich způsobilosti. Pouze v případě, že by bylo dané správní rozhodnutí zákonem předepsaným způsobem zrušeno (např. na základě přezkumného řízení, které ale v daném případě již pro uplynutí zákonných lhůt nepřichází v úvahu), musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle ust. § 156 správního řádu stát

usnesením vydaným *ex officio* (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.3.2012, č.j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz). Presumpce správnosti se neuplatní jen v případě absolutně nesrozumitelných či nicotných rozhodnutí.

Žalobce neprokázal, že by s projednáním věci v blokovém řízení nesouhlasil a daný pokutový blok ze dne 4.4.2012 vymezující jím spáchané protiprávní jednání nepodepsal, resp. podepsat nemohl. V takovém případě, jak zdůraznil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4.12.2013, č.j. 6 As 67/2013-16 (dostupném na www.nssoud.cz): „[...] v souladu se zásadou *vigilantibus iura* žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích. [...] Udělením souhlasu jako podmínky *sine qua non* k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích.“

Z tohoto důvodu proto soud nemohl dospět k jinému závěru, než že se žalobce skutku, za nějž mu byla pokutovým blokem ze dne 4.4.2012, série „X“, č. „X“, uložena pokuta ve výši 2.000,- Kč, skutečně dopustil, a v důsledku toho mu pak byl i správním orgánem I. stupně zaznamenan správný počet 3 bodů odpovídající příloze zákona o silničním provozu.

Soud rovněž konstatuje, že rozhodný skutkový stav byl řádně zjištěn, když si správní orgány v rámci správního řízení vyžádaly předložení všech pokutových bloků, které dokládaly, že žalobce byl pravomocně shledán vinným ze spáchání přestupků, na základě jejichž spáchání mu byly v registru řidičů vyznačeny příslušné body.

S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto žalobu výrokem ad I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 29. listopadu 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
I. T.